

Mam.

'T sjoanste woord op 't waereldrônd,
't leefste woord oet d'r miensje mônd.
Besjriëve in doezende beuk en blaar,
bezónge in óntèlbare leedjes altegaar.

Dat woord geuf mie laeve langk,
vuèr mich ummer d'r feinste klangk.
D'r inhoud is zao leef en werm,
en dat gilt ouch vuèr riek en erm.

Al hat d'r pap nog zaoväöl gedaon,
kóm kan hae in eure sjièm sjaon.
Geer höbt ós groat gebrach,
mit traone en mennigge lach.

Ich bin neet in sjaot óm nao te gaon,
wat geer vuèr ós höbt gedaon.
Mèh, wat ich weit wil ich toch besjrieve,
en zoa uch vuèr alles dankbaar blieve.

Neuge maond höbt geer ós gedraage,
In blieje, mèh ouch in sjlegte daage,
Mit leefde hóbt geer ós verwach,
en mit väöl pien op de waereld gebrach.

D'r pap haw e sjoan bèdje gemak,
en geer vólde d'r nuje sjuè-zak.
Geer makde 't kósse en 't lake,
de wingele en al die anger zake.

Geer sjtrikde 't mutske vuèr in 't bèdje,
en neet te vergaete dat sjoan däöpkledje.
Gewèssje woord dat nog ins good ,
gesjtiefd en gesjtreke , wat 'nne mood.!

Eur lichaam goof ós de laeveskrach,
zoa zint veer zónger flèsj groat gebrach.
En geer kawde ós 't aete klein,
en dat oote veer dan hièl fein .

Mam, dat woord höbt geer ós gelièrd,
en veer zagte 't dèk gans verkièrd.
Sjtotterentaere höbbe veer 't droet gebrach,
bie 't griene en ouch bie 'nne lach.

De ièsjte stepkes höbt geer ós gelièrd,
aan eur hand góng jao niks verkièrd,
E krutske make waor d'r volgende sjtap,
en e Weesgegroetje same mit d'r pap.

Aan de taofel hat geer gein heng genóg,
ziève kinger en d'r pap dae ouch nog vróg,
zelf hat geer e kind op d'r sjoat,
en deilde uch dan dèk bienao doad.

Hawwe veer d'r kiekhoes of de mazele,
en looge veer in bèd te razele,
dan waort geer neet weg te sjaon,
en veer weite wat geer dan höbt gedaon.

Tiene wèsj höbt geer vuèr ós gedaon,
want veer móste klook nao de sjaol gaon.
Zögke sjtoppe en kleijer versjtèlle,
ich zou 't allemaol neet kinne vertèlle.

Jederein helpe wie en wó geer kós
zao is vanzelf oos lièrsjoal begós.
Loestere, wieze, respektere eders gedrag
die wiesheid höbt geer ós bie gebrach

Waore de probleme ós te groat,
en zoote veer erg in d'r noad.
E woord en 'nne èrr'm óm ós heen,
zao zörgde geer dat de zón weer sjeen.

Wie veer wólle trouwe gaon,
höbt geer alles vuèr ós gedaon,
gebaed hièl vääol en jedere daag,
opdat oos huwelijk waor gesjlaag.

God vraogend ós allemaol te spare,
zoot geer sjtil vuèr uch oet te stare
Baeje deegt geer later d'r ganse tied,
al waort geer sóms d'r raozkrans kwiet.

Mam, wie geer noe nao d'r pap zeet gegange,
Höbbe veer vuèr 't ièrsj d'r bie sjtil gesjtange,
aan alles was geer vuèr ós höbt gedaon,
oos leefde en ooze dank zal blieve besjtaon.

Schin op Geul sept. 1999

Dré Kickken.